

faa for det ærede Medlem fra Leire, og det er det ærede Medlem selv, idet jeg stemmer paa disse Kanoner paa hans Befaling af denne fortrinlige Kanon. Tallene vil det ærede Medlem ikke anerkende, men han faaer vel lade dem staa (Afbrydelse af Holstein-Bedreborg). Nei, jeg forlanger ingen Anerkendelse, det kunde aldrig falde mig ind. Jeg siger blot, at det ærede Medlem er nødt til at lade dem staa, de ere rigtige. Hvad angaar det ærede Medlems Skjøn om, at Bevillingen af de Kanoner, han i 1876 var med at bevilge, som fordeles paa de 5 foregaaende Aar, overlader jeg ganske til det ærede Medlems Skjøn at fordele det paa saa lang Tid. Jeg forstaar ikke, at der er mindste Mening deri — Jeg slutter nu for mit Vedkommende denne Del af Debatten og vil bede det høie Thing om Tilbællelse til blot at sige et Par Ord om det finansielle Resultat af 2den Behandling, som vi nu, saafremt Kanonbeviillingen vedtages, ville komme til. Som Budgettet foreligger i Regjeringens Finanslovsforslag i den anden Del af Samlingen, er der, naar § 1 og § 11 sammenlignes, et Overskud af 1,993,280 Kr. Sammenligne vi da § 10 med § 27, saa er der paa § 10 en betydelig Nedgang i Status, i Balancen, en Nedgang med 1,687,909 Kr. og paa § 27 en betydelig Fremgang i Balancen med 1,491,501 Kr. Der fremkommer derved til Skade for Budgettets Balance et Beløb af 196,408 Kr. Drages dette fra Forskjellen mellem §§ 1 og 11, fremkommer som Overskud i Forslaget, saaledes som dette foreligger, et Beløb af 1,796,876 Kr. Deri er Entefasens Fremgang ikke beregnet. Den kan beregnes til 1 eller 200,000 Kr. Og med Hensyn til det Afdrag, jeg i Beregningen har gjort paa § 27, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Nr. 1, Afdrag paa Gjæld, er taget helt ud, Nr. 2, Sernbanepæfænet, er reduceret med Halvdelen, og Nr. 3 om Ublaas, taget helt ud. Det er den sædvanlige Beregningsmaade. Nu kommer jeg til Budgettet, som det vil være at afstemme om et Dieblit, saafremt man følger de Indstillinger her, som Ordføreren har deltaget i, og altsaa ogsaa stemmer for de 6 Kanoner. Stillingen vil da være den, at sammenligner man § 1 og § 11, er der et Overskud af 6,011,429 Kr. § 10 er uforandret, derimod har § 27 lidt nogen Nedsættelse. Sammenholder man § 27 med § 10, bliver der en Tilbagegang i denne Balance paa 324,218 Kr. Efter dette vil altsaa Overskudet blive ca. 5,700,000 Kr., det vil sige det virkelige Overskud, medens det budgetterede Overskud, som sagt, er det af mig nævnte Tal 6,011,429 Kroners Fremgang. Sammenholdt med det fremlagte finansielle Budget er der indvundet ved 2den Behandling dels en Forhøielse af Indtægterne for nogle Smaaopførte, der ialt udgjøre et Beløb af 206,308 Kr., dels en Formindskelse af Udgifterne paa 3,811,836 Kr. Der fremkommer

saaledes en Fremgang i den finansielle Balance ved denne 2den Behandling af 4,018,105 Kr. Nu siger jeg, at et Finantsbudget, der ender paa den Maade, med et Overskud af over 6 Millioner, af hvilke over 4 Millioner ere indvundne ved 2den Behandling — det vil sige, indvundne efter den Bedelse, som jeg og mine Venner have deltaget i ved denne Finantsbehandling — maa anses som Enderesultat at være i finansiell Henseende i alt Fald fuldt forsvaret. Der er i dette Overskud en Plads for de Herrer i Sernbaneudvalget, som jeg nævnte forleden Dag, til at faae et Par Sernbaner, naar de ikke gjøre altfor store Fordringer, og der er fuld Plads, hvis de Herrer kunde formaa Ministeriet til at komme med til en Skattenedsættelse. Der er Plads til nogle Millioner Kroners Skattenedsættelse, og endda vil der være Balance. Jeg siger lige overfor dette Forhold og lige overfor vor Behandling af den Sag, at det i finansiell Henseende maa være Enhver, der overveier hele dette Forhold, overkommeligt at give de 6 Kanoner sin Stemme, naar han ser, at Budgettet staa saaledes, at vi have vundet ved denne Behandling i det Hele en saadan Fremgang. Heller ikke kan efter min Formening Nogen forsvare at negte dem, naar han overhovedet tror, at de maa være til nogen videre Nytte for Forsvaret, selv om han tvivler om, at de ere af den Betydning for Forsvaret, som Sagtyndigheden her i Debatten har sagt. Vor Del i Ledelsen af denne Forhandling har selvfølgelig ikke blot gaaet ud paa at finde for de enkelte Sagers Vedkommende en saadan Afgjørelse, som vi troede, efter Sagens Natur var nødvendig og rigtig; men selvfølgelig maa man, naar man tager Del i Ledelsen af en Finantsbehandling, ogsaa se efter Resultatet, hvorledes dette vilde stille sig. Jeg vil indrømme, at, hvis det finansielle Resultat ikke havde stillet sig saaledes som nys nævnt, hvis Forholdet havde været af en noget anden Natur, kunde man have næret nogen Betænkelighed ved at gaa til denne Bevilling; men man kunde da have Grund til først at ville se næste Høst an til Efteraaret. Men som Budgettet nu er bestaet, saaledes som det nu er oplyst, vil jeg sige, at det sidste Knudepunkt ved Afstemningerne vilde jeg ikke gaa glad til, naar jeg skulde stemme derimod. Det Ansvar vilde jeg ikke tage paa mig. Jeg har fremsagt dette, for at give de Herrer et Billede af vor Behandling indtil nu af Finantsloven. Det er en Selvfølge, at der kommer Forhandling bagefter. Vi have een, og en anden Faktorer i Lovgivningen har 3 Behandlinger tilbage. At vi have een, betyder selvfølgelig i hvert Tilfælde en Revision af enkelte Smaaopførte. Vi have flere mindre Indbringingsforslag liggende fra Ministeriet; men saavidt jeg skjønner, kan der ikke være Tale om væsentlige Beløb til den ene eller den anden Side, der i